
523

Besluit van 13 oktober 2012 tot wijziging van het BABW in verband met de elektronische bekendmaking van verkeersbesluiten met het oog op optimale routeadviezen en route-informatie en tot wijziging van het Reglement rijbewijzen in verband met de implementatie van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PbEU L 403) en ten behoeve van de tijdige registratie van de invordering van een rijbewijs

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu van 29 juni 2012, nr. IenM/BSK-2012/111813, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op Richtlijn nr. 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PbEU L 403), Richtlijn nr. 2003/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2003 betreffende de vakbekwaamheid en de opleiding en nascholing van bestuurders van bepaalde voor goederen- en personenvervoer over de weg bestemde voertuigen, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3829/85 van de Raad en Richtlijn 91/914/EEG van de Raad (PbEU L 226), en de artikelen 15, eerste lid, 18, derde lid, 110, 111, eerste lid, onderdeel a, 113, eerste lid, 118, derde lid, 126, vijfde lid, 151d, eerste lid, en 151e, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 15 augustus 2012, nr. W14.12.0229/IV);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Infrastructuur en Milieu van 9 oktober 2012, nr. IenM/BSK-2012/169833, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het BABW wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 12, onderdeel a, komt te luiden:

a. de volgende borden:

I de borden die zijn opgenomen in de hoofdstukken A tot en met G van bijlage 1, behorende bij het RVV 1990, uitgezonderd de borden C22 en E9, alsmede de borden E4, E12 en E13 tenzij onder deze verkeersborden een onderbord als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onderdeel d, wordt aangebracht, dan wel toepassing wordt gegeven aan artikel 8, derde lid;

II bord L3 van bijlage 1, behorende bij het RVV 1990, voor zover het een bushalte betreft;

B

Artikel 26 komt te luiden:

Artikel 26

De bekendmaking van verkeersbesluiten geschiedt door plaatsing van het besluit in de Staatscourant.

ARTIKEL II

Het Reglement rijbewijzen wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 5 wordt een lid toegevoegd, luidende:

9. In afwijking van het eerste lid, onderdeel h, geldt voor het Nederlandse grondgebied de leeftijd van 18 jaar, indien:

a. de bestuurder een door het bevoegd gezag van een op het beroep van chauffeur goederenvervoer gerichte beroepsopleiding als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs of een bij ministeriële regeling daaraan gelijkwaardig verklaarde opleiding afgegeven gewaarmerkte verklaring kan overleggen waaruit blijkt sinds welke datum hij de opleiding volgt, en

b. de bestuurder door middel van een geldig bewijs van inschrijving kan aantonen dat hij nog staat ingeschreven bij de opleiding.

B

Na artikel 34 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 34a

1. Indien de aanvraag betrekking heeft op de afgifte van een rijbewijs C aan een aanvrager die de in artikel 5, negende lid, bedoelde leeftijd heeft bereikt, en die een op het beroep van chauffeur goederenvervoer gerichte beroepsopleiding als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs of een bij ministeriële regeling daaraan gelijkwaardig verklaarde opleiding volgt, dient ten behoeve van de aanvrager in het rijbewijzenregister te zijn geregistreerd:

a. een verklaring van rijvaardigheid voor iedere rijbewijscategorie waarop de aanvraag betrekking heeft, waarbij de datum van registratie niet langer dan drie jaar vóór de aanvraag mag liggen;

b. een verklaring van geschiktheid voor iedere rijbewijscategorie waarop de aanvraag betrekking heeft, waarbij de datum van registratie niet langer dan een jaar vóór de aanvraag mag liggen;

c. een verklaring van deelname aan een in de aanhef bedoelde opleiding.

2. De aanvraag tot registratie van de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde verklaring wordt gedaan bij de Dienst Wegverkeer.

3. Bij de aanvraag van de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde verklaring overlegt de aanvrager:

I. een door het bevoegd gezag van een op het beroep van chauffeur goederenvervoer gerichte beroepsopleiding als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs of een bij ministeriële regeling daaraan gelijkwaardig verklaarde opleiding afgegeven gewaarmerkte verklaring waaruit blijkt sinds welke datum hij de opleiding volgt, en

II. een geldig bewijs van inschrijving waaruit blijkt dat hij op het tijdstip van de aanvraag staat ingeschreven bij die opleiding.

C

In artikel 104a wordt «artikel 5,» vervangen door: artikel 5.

D

In artikel 150 wordt na het tweede lid een lid toegevoegd, luidende:

3. De officier van justitie is bevoegd in het rijbewijsregister gegevens te verwerken omtrent de in artikel 164, eerste lid, van de wet bedoelde overgifte van rijbewijzen en het feitelijk innemen van die rijbewijzen, indien de verwerking van deze gegevens niet heeft plaatsgevonden overeenkomstig artikel 149, en de desbetreffende rijbewijzen wel op grond van artikel 164, vierde lid, van de wet zijn opgezonden aan de officier van justitie.

ARTIKEL III

1. De artikelen I en II, onderdeel D, treden in werking met ingang van 1 januari 2013.

2. Artikel II, onderdelen A tot en met C, treedt in werking met ingang van 19 januari 2013.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 13 oktober 2012

Beatrix

De Minister van Infrastructuur en Milieu,
M. H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus

Uitgegeven de *eenendertigste* oktober 2012

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I. W. Opstelten

Het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 26, zesde lid j° vijfde lid van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

NOTA VAN TOELICHTING

1. Aanleiding

Het gebruik van routeplanners en navigatiesystemen is sterk gegroeid. Daarmee is ook de invloed van die routeplanners en navigatiesystemen op het feitelijke gedrag van weggebruikers vergroot. In de praktijk blijkt dat de makers van digitale kaarten die dienen als onderlegger voor routeplanners en navigatiesystemen vaak niet tijdig kunnen beschikken over (volledige) wijzigingen in essentiële weggegevens die in opdracht van wegbeheerders zijn of worden gerealiseerd. Dat leidt tot foute routeadviezen en -informatie en brengt risico's van verkeersonveiligheid, overlast en ongemak voor de gebruikers, andere verkeersdeelnemers, omwonenden en wegbeheerders met zich. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan vrachtwagens die door verboden milieuzones worden geleid, aan personenauto's die over gebiedsontsluitingswegen worden geleid samen met fietsers en voetgangers in plaats van gescheiden over stroomwegen en aan hulpdiensten die over wegen worden geleid met drempels of andere hindernissen.

Verkeersveiligheid, bereikbaarheid en het waarborgen van de bruikbaarheid van wegen zijn algemene doelstellingen van de Minister van Infrastructuur en Milieu.

Een oplossing voor het hierboven geschetste probleem is ervoor te zorgen dat wegbeheerders zo snel, bruikbaar en betrouwbaar mogelijk gewijzigde essentiële weggegevens beschikbaar stellen ten behoeve van de digitale kaartenmakers. Om die beschikbaarstelling van accurate verkeersgegevens door wegbeheerders te bewerkstelligen, zijn er twee middelen ingezet. Het eerste middel is dit besluit: een wijziging van de artikelen 12 en 26 van het Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW). Het tweede middel, ter ondersteuning van dit besluit, is een elektronische invoerapplicatie voor bekendmaking van verkeersbesluiten in de Staatscourant.nl.

Van de gelegenheid is verder gebruik gemaakt om nog een onvolkomenheid in het Reglement rijbewijzen te herstellen in verband met de implementatie van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PbEU L 403), alsmede om een uitvoeringsprobleem bij het openbaar ministerie op te lossen. In de artikelsgewijze toelichting wordt hierop nader ingegaan.

2. Artikelsgewijs

Artikel I, onderdelen A en B (wijziging van de artikelen 12, eerste lid, en 26 van het BABW)

De bekendmaking van verkeersbesluiten in de Staatscourant

Het gewijzigde artikel 26 van het BABW schrijft voor dat wegbeheerders elk verkeersbesluit bekend moeten maken door plaatsing van het besluit in de voor ieder toegankelijke, elektronische Staatscourant (www.officielebekendmakingen.nl).

Artikel 26 BABW is daarmee in lijn met artikel 3.42, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Ingevolge dat artikellid vindt elektronische bekendmaking van niet tot de centrale overheid behorende bestuursorganen, die niet tot een meer belanghebbenden zijn gericht, uitsluitend plaats in een van overheidswege uitgegeven blad, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Voorheen bepaalde artikel 26 BABW dat wegbeheerders mededelingen dienden te doen van verkeersbesluiten in één of meer plaatselijke dag- of

weekbladen. In die mededelingen moest in ieder geval vermeld worden op welke weg het verkeersbesluit betrekking had en welke verkeerstekens geplaatst of verwijderd werden of welke verkeersmaatregel getroffen werd.

Uit de Wegenverkeerswet 1994 (WVV) en het BABW volgt dat een wegbeheerder een verkeersbesluit moet nemen voordat hij:

- bepaalde verkeersborden en onderborden voor zover daardoor een gebod of een verbod ontstaat, mag plaatsen of verwijderen (artikel 15, eerste lid, van de WVV en artikel 12, onderdeel a, van het BABW);
- bepaalde verkeerstekens op het wegdek, zoals (gele) doorgetrokken-strepen, gele onderbroken strepen en haaiantanden mag plaatsen of verwijderen (artikel 15, eerste lid, van de WVV en artikel 12, onderdeel c, van het BABW);
- maatregelen mag treffen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van die weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer, indien die maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van die weg of een gedeelte daarvan gebruik kan maken (artikel 15, tweede lid, van de WVV).

De publicatie van deze verkeersbesluiten is noodzakelijk met het oog op de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie. Voorbeelden van voor die adviezen en informatie relevante verkeersbesluiten zijn die op basis waarvan venstertijden ingevoerd of afgeschaft worden en die op basis waarvan een milieuzonebord of een bushaltebord geplaatst of verwijderd wordt. Wat betreft het bushaltebord wordt verwezen naar de laatste paragraaf.

Met de bekendmaking van verkeersbesluiten in de elektronische Staatscourant is te waarborgen dat belangrijke aanpassingen in wegkenmerken die bepalend zijn voor route-informatie en -adviezen snel en accuraat doorgevoerd kunnen worden in digitale kaarten van routeplanners en navigatiesystemen. Daarmee neemt de effectiviteit van verkeersbesluiten toe en kan bovendien worden bespaard op de nu verplichte kosten voor publicaties van de mededelingen in bladen. Dit besluit past ook in het open-data-beleid voor overheden, aangezien verkeersbesluiten dan beschikbaar komen voor hergebruik via internet en wel via één loket: de Staatscourant.

Elektronische invoerapplicatie voor verkeersbesluiten

Het middel om de beschikbaarstelling van accurate verkeersgegevens door wegbeheerders te bewerkstelligen, is een elektronische invoerapplicatie voor verkeersbesluiten. Deze invoerapplicatie is ter ondersteuning van dit besluit in opdracht van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu door het Kennis- en Exploitatiecentrum Officiële Overheidspublicaties ontwikkeld. Met behulp van deze voorziening kunnen wegbeheerders mededelingen over nieuwe verkeerssituaties digitaal aanleveren ten behoeve van de plaatsing daarvan in de elektronische Staatscourant. Daartoe bevat deze applicatie gestandaardiseerde invulvelden voor onder meer de weg waarop de nieuwe verkeerssituatie gecreëerd wordt en voor de te plaatsen en te verwijderen verkeersborden, verkeerstekens en andere maatregelen op of aan de weg.

Wegbeheerders moeten deze invoerapplicatie in de eerste plaats gebruiken om de verplichte bekendmaking van verkeersbesluiten op te stellen en ter publicatie aan de Staatscourant te sturen. Daarnaast kunnen zij met behulp van deze applicatie kennisgevingen van ontwerpen van verkeersbesluiten doen of onverplichte mededelingen doen van verwante

maatregelen die een verkeerssituatie veranderen waarvoor strikt gezien geen verkeersbesluit nodig is.

Voor ontwerp-verkeersbesluiten geldt:

a. er geen wettelijke verplichting is deze ter inzage te leggen. Wel kunnen gemeenten vrijwillig tot een dergelijke terinzagelegging over gaan. Dit kan met behulp van de applicatie. De terinzagelegging van het ontwerp, dat niet tot een of meer geadresseerden is gericht, kan ingevolge artikel 2:14, tweede lid, Awb echter niet uitsluitend elektronisch;

b. dat van de ontwerpen kennisgegeven moet worden op grond van artikel 3:12 Awb. Ook dit kan met behulp van de applicatie. In de kennisgeving wordt onder meer melding gemaakt van de ter inzage legging. Ook deze kennisgeving moet aangemerkt worden als een bericht dat niet tot een of meer geadresseerden is gericht als bedoeld in artikel 2:14, tweede lid, Awb. Dit betekent dus eveneens dat deze kennisgeving ingevolge dat artikellid niet uitsluitend elektronisch kan.

De eerdergenoemde onverplichte mededelingen over het wegverkeer in de Staatscourant zijn bijvoorbeeld nuttig, indien enerzijds uit artikel 15, tweede lid, van de Wegenverkeerswet 1994 volgt dat een wegbeheerder een bepaalde verkeersmaatregel mag treffen zonder voorafgaand verkeersbesluit, terwijl het anderzijds met het oog op de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie noodzakelijk is dat deze verkeersmaatregel bekend is bij kaartenmakers. Met het oog op die optimalisatie verdient het aanbeveling dat wegbeheerders met behulp van de elektronische invoerapplicatie altijd bekendheid geven aan de volgende verkeersmaatregelen, ongeacht of daarvoor een verkeersbesluit vereist is:

- aanpassingen aan de afdeklaag, de afmetingen en gewichtsbeperkingen van een weg;
- de plaatsing of verwijdering van verkeerslichten;
- de plaatsing of verwijdering van drempels en andere hindernissen, zoals bloembakken.

Verder kunnen wegbeheerders overige mededelingen aan het wegverkeer doen in de Staatscourant over veranderende verkeerssituaties in verband met evenementen en wegwerkzaamheden die korter duren dan 4 maanden. Deze mededelingen over het wegverkeer, inclusief ontwerp-verkeersbesluiten, worden, gelet op artikel 11, eerste lid, onderdeel a, van het Bekendmakingsbesluit, onder die titel in de Staatscourant gepubliceerd door Rijkswaterstaat, mede namens andere wegbeheerders.

Alle wegbeheerders krijgen de beschikking over de invoerapplicatie. De initiële kosten voor de bouw en ingebruikname van deze applicatie (ruim 0,5 miljoen Euro) komen voor rekening van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu. Voor de wegbeheerders heeft dit besluit een besparing van advertentiekosten tot gevolg (geschat op meer dan 1 miljoen Euro per jaar), doordat zij niet langer verplicht zijn om de mededelingen van de bekendmakingen van verkeersbesluiten in één of meer plaatselijke dag- of weekbladen te laten plaatsen. De wegbeheerders dragen wel de structurele kosten voor beheer en exploitatie van de applicatie en de bekendmakingen in de Staatscourant. Deze uitvoeringskosten bedragen 250.000 Euro per jaar. Verkeersbesluiten worden gepubliceerd door gemeenten, provincies, waterschappen en door Rijkswaterstaat. Het aandeel van provincies en waterschappen in het totaal aantal verkeersbesluiten is zo gering dat er vanaf wordt gezien om deze bestuursorganen aan de financiering te laten bijdragen. Op basis van het aantal verkeersbesluiten zullen de gemeenten voor 87% bijdragen aan de kosten en Rijkswaterstaat voor 13%. Om de administratieve lasten van facturering aan individuele overheidsorganen te voorkomen wordt de financiering geregeld door een uitname uit het Gemeentefonds en het

Infrastructuurfonds. Naast deze bijdrage zijn er aan de bekendmaking van de verkeersbesluiten zelf geen kosten verbonden.

Verkeersbesluit voorafgaand aan plaatsing of verwijdering bushaltebord

Zoals hierboven aangegeven, is kennis over de plaatsing of verwijdering van bord L3 («bushalte») van bijlage 1 bij het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) belangrijk voor de optimalisatie van routeadviezen en route-informatie. Met name voor ov-gebruikers en multimodale reizigers die gebruik maken van dergelijke adviezen en informatie is het van belang te weten waar zich een bushalte bevindt.

De plaatsing of verwijdering van dit bushaltebord geschiedde voorheen niet krachtens een verkeersbesluit. Artikel I, onderdeel A, van dit besluit wijzigt artikel 12, onderdeel a, van het BABW zodanig, dat aan de plaatsing of verwijdering van dit bord voortaan een verkeersbesluit moet voorafgaan. Aan dit bord koppelt het RVV 1990 verkeersregels die een gebod of verbod inhouden. Het gevolg van de plaatsing van bord L3 is enerzijds dat het verbod gaat gelden om een voertuig te laten stilstaan bij dat bord ter hoogte van de geblokte markering of – indien die markering niet is aangebracht – op een afstand van minder dan 12 meter van het bord. Anderzijds leidt dit bushaltebord ertoe dat voor bestuurders het gebod gaat gelden om binnen de bebouwde kom aan bestuurders van een autobus de gelegenheid te geven om van de bushalte weg te rijden, wanneer de bestuurder van die autobus door het geven van een teken met zijn richtingaanwijzer zijn voornemen om weg te rijden kenbaar maakt. Deze verkeersregels staan in de artikelen 23, eerste lid, onderdeel e, en 56, eerste lid, van het RVV 1990.

Wegbeheerders hoeven niet alsnog verkeersbesluiten te nemen in verband met de plaatsing van L3-borden die zij vóór de inwerkingtreding van dit besluit hebben geplaatst.

Artikel II, onderdelen A tot en met C (wijziging van de artikelen 5, 33, eerste lid, en 104a van het Reglement rijbewijzen)

Bij de voorbereiding van de inwerkingtreding van de regelgeving betreffende de implementatie van de derde rijbewijsrichtlijn is bij de uitvoering een onvolkomenheid gebleken.

In artikel 5 van het Reglement rijbewijzen zoals dat komt te luiden na inwerkingtreding van de wijziging van het Reglement rijbewijzen in verband met de implementatie van de derde rijbewijsrichtlijn (Stb. 2012, 160) zijn de minimumleeftijden voor het besturen van motorrijtuigen opgenomen. De onderdelen h en i van dit artikel hebben betrekking op de rijbewijscategorieën C en E bij C en bepalen kort gezegd dat de minimumleeftijd voor deze categorieën 21 jaren is, tenzij betrokkene beschikt over een getuigschrift van vakbekwaamheid in welk geval de minimumleeftijd 18 jaren is. In het nieuwe artikel 104a, zoals dat komt te luiden na inwerkingtreding van het eerder genoemde wijzigingsbesluit, wordt bepaald dat de afgifte van rijbewijzen alleen kan plaatsvinden aan degene die de in artikel 5 vermelde leeftijd heeft bereikt.

Het reeds bestaande artikel 156q, derde lid, van het Reglement rijbewijzen bepaalt dat een bestuurder die een op het beroep van chauffeur goederenvervoer gerichte beroepsopleiding als bedoeld in de Wet educatie en beroepsonderwijs of een bij ministeriële regeling daaraan gelijkwaardig verklaarde opleiding volgt, in bepaalde gevallen éénmaal voor een aaneengesloten periode van drie jaar is vrijgesteld van de verplichting om over een getuigschrift van vakbekwaamheid te beschikken.

Het gevolg van de in de nieuwe artikelen 5 en 104a geregelde verhoging van de minimumleeftijd voor het besturen van motorrijtuigen van de categorie C van 18 tot 21 jaar, leidt ertoe dat geen rijbewijs kan worden afgegeven aan de jongeren die thans vallen onder de uitzonderingsgrond van artikel 156q, derde lid, van het Reglement rijbewijzen. Dit is uiteraard niet de bedoeling. De voorgestelde aanpassingen hebben tot doel deze omissie te herstellen. Voor de goede orde wordt er wel op gewezen dat deze jongeren tot hun eenentwintigste verjaardag alleen van het rijbewijs C gebruik kunnen maken op Nederlands grondgebied en uitsluitend zolang ze voldoen aan de hierboven genoemde eisen (nl. dat ze een door het bevoegd gezag van de opleiding afgegeven gewaarmerkte verklaring kunnen overleggen waaruit blijkt sinds welke datum ze de opleiding volgen en dat ze door middel van een geldig bewijs van inschrijving kunnen aantonen dat ze nog staan ingeschreven bij die opleiding). Indien ze na afgifte van een rijbewijs niet meer kunnen voldoen aan deze eisen, kunnen ze pas als ze 21 jaar zijn geworden, zonder beperkingen gebruik kunnen maken van hun C-rijbewijs. Van het rijbewijs voor de categorie C1, dat wordt afgegeven aan een persoon aan wie een rijbewijs voor de categorie C wordt afgegeven, zullen ze overigens wel gewoon gebruik kunnen maken. Dit heeft te maken met de leeftijdseisen, genoemd in artikel 5, eerste lid, onderdelen g en h, van het Reglement rijbewijzen.

Artikel II, onderdeel D (wijziging van artikel 150 van het Reglement rijbewijzen)

Gebleken is dat in veel gevallen de registratie van de invordering op grond van artikel 164, eerste lid, van de wet door de politie niet tijdig plaatsvindt. In de afgelopen tijd heeft het OM op verschillende manieren de aandacht van de politie gevraagd voor het belang van een tijdige registratie en is geprobeerd door middel van verschillende initiatieven de registratiegraad te verhogen. Dit heeft plaatsgevonden door contacten met regiokorpsen en door het aan te kaarten in het strategisch beleids-overleg verkeer politie/OM. Ondanks deze inzet worden niet alle mutaties tijdig doorgevoerd. Het is voor het OM zeer tijdrovend om in individuele gevallen de politie te verzoeken om de vordering tot overgifte op grond van artikel 164, eerste lid, van de Wegenverkeerswet 1994 te registreren. Het is daarom efficiënter als het OM zelf de bevoegdheid zou hebben om dan de invordering te kunnen registreren om dan meteen de inhouding, dan wel de teruggave van het rijbewijs, te kunnen vast leggen. Daarom voorziet de aanpassing van artikel 150 van het Reglement rijbewijzen in de mogelijkheid dat het OM in deze gevallen zelf alsnog de vordering tot overgifte te registreren. Uitdrukkelijk wordt hierbij aangetekend dat deze bevoegdheid niet in de plaats komt van de plicht van de politie om die overgifte zo snel mogelijk zelf te registreren in het rijbewijzenregister.

3. Inspraak

Dit besluit is voorgelegd aan het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de Unie van Waterschappen. Deze stemmen alle in met het besluit. De VNG heeft ingestemd met een bijdrage van 87% in de structurele publicatiekosten in de Staatscourant.

4. Voorhang

Het ontwerp besluit is overeenkomstig artikel 2b, tweede lid, Wegenverkeerswet 1994 op 11 mei 2012 overgelegd aan de beide kamers der Staten-Generaal. Dit heeft niet geleid tot enige wijziging van het ontwerp.

5. Administratieve lasten en nalevingskosten

De in dit besluit voorgestelde wijzigingen hebben geen gevolgen voor de administratieve lasten voor burgers of bedrijven en evenmin gevolgen voor nalevingskosten.

6. Vaste verandermomenten

Wat de datum van inwerkingtreding betreft van de wijziging opgenomen in artikel II, onderdelen A tot en met C, wordt een uitzondering gemaakt op de systematiek van vaste verandermomenten, omdat de wijziging gebonden is aan het tijdstip van inwerkingtreding van de regelgeving betreffende de implementatie van de derde rijbewijsrichtlijn. In het besluit van 3 april 2012 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 26 januari 2012 tot wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 en de Wet rijonderricht motorrijtuigen 1993 in verband met de implementatie van de derde rijbewijsrichtlijn (Stb. 2012, 39) is bepaald dat inwerkingtreding zal plaatsvinden met ingang van 19 januari 2013.

De Minister van Infrastructuur en Milieu,
M. H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus